

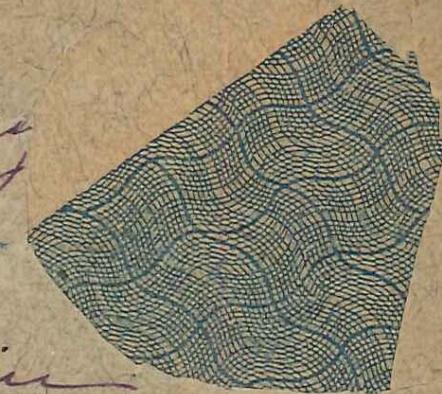
③

20.2.1911

5-5 - 11

Monsieur Vélik Bey

Hôtel Montesquieu

8, rue de la Sorbonne

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E 251.1

Paris

انکیسٹ ملک

فارشمند
دو روزه آنست که آن روزه خطا پانیلر از زور بینتوکه آن روزه فارشمند و متنوب
بپریز یا صبعها صادر نسبت ایشان ایجور آن روزه از فر از روزه خالیمود.
خباره مدل بو شکل را می تایانه نماید. به کلام او نیزه کوکه از یوسکه بگز
با زده هم که یا ای ایش از زوره بگذانه بگندمه ایک. کن صحیفه که نیاز داشتم
غذه برازد از همان صحیفه در بحوثه نهاده دیستم. از زوره مسابقه هم یا
جوده او ای ایه مساعده از لعنه ایجور، انتقام و قسط قاتله دی. ایش کوکه در گذشت
پازدندیمه فشانیه، قشع غذای نهاده کوردم. کیمیه یا زمه لزام اید.
پرکوه بازیه بازیم دیکه کونه کیمیک. ایکو هف تکمیل از لعنه. معمای فرسوده
ظحله طاره
ار ای ایه چشم ایجور بولی طبیعی آنست مساعده اوله یوئیه تو دیه ایه کوشیدیم.
آن روز برسول متنوبه یافی بشه یا زمه باشند. مکار کتابه با کشته یعنی
ایکه بینا ها سرمه است ایش از لعنه ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
کتابه طبیعت باخت متنوبه یا ایش بیم ایش قدر و افقا پائی فر. مکار دل از زوره
بمدت زوره ایش بزده ده دسته خطا اوله کیه بونا خوده بخط ایندا زایده جاصح
نمایه برو خوده بدل مساعده. سه کتابه ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
صومتیم. عو العهد لزدم ایش
لوزنیه فریت ایچ طرز خوده اوندر ایش دیمکم. بکلریم جواب کجه دی. کله متنوبه

اے باری پائیں مسے اس نہ اولہ بینہ ایکو، نہ کم نہ بڑی، نہ اگر لامبھم نہ بڑھی
الشیدہ، اکھیت نہ صورت ارکانہ بیٹھی نہ کمیں حکمی از کرنے و تقدیر
انہیں اولیل اقتضای، حکم بیوی ایکی، پائیں ہتھ اسیں اسیں کہیں نہ ملے
ایک طبقہ بھنپھنے تا میسخ ایک فاتحہ ایک دیکھ لے کر کہیں نہ تھا در
کوئی نہیں یہ حکم سب سکھنے ارکانہ لئے کم حکم کہ، بولیے بچہ فاتحہ کی رائے
لے ایسا، بیسوں خلافہ واقع آندر اسیں بولنے کے پر خادم وہ دہ سویں دہ کی
یہ فی طبعیہ دوستہ خلک، سعدت حاکم کی اخلاقی ایسے طبیعی
و محدود نہ ایک دھر بنتے ارکے کرے۔ بوبے تاریخ پور، بونی طبیعی
خوبی ایسے۔ حقیقی کیسے طبیعی؟ نہ سبقت لے بے کی کی اذیت کی
درستہ جو کہ بنتے ہیں زریں؟ طاقت کیم والدہ نہ ارفہ کہہ کنھوں
بوضی یہ کہیں بے بوس بوفاز کہہ می داری؟ ناہیں محروم اوزینہ بچوں
اصنوارتے رائیہ بیو۔ فتحہ صفتہ افلاطونی، اولیا نہ
نہ اصل جانی چیزوں آجیہ آئیں قاریبیہ مکہ۔ عذینہ
بے خدا الہ بیکتی، اللہ مددکوئے۔ اسکم دتفہ المآذن نہ
تھا بہ احت و حضرتی جا یشیویں، جانی صفتہ بیجا کہ شیعہ مکمل کو تحریر
رفت ایکی۔ حضرت اونا وہ نعم اوقافیہ نہیں بلفظہ مکمل کو تحریر
فتنے مدد کر دیے جائے، فتنے وہ مدد نہ قبول ایک طبقہ بھوکھ قاریہ
لئیں بدقیقہ منفصل ایسے اولیعینم ایکو، نہ موجود تھدہ صنایعی
مہنویت، نہ بانوں کو سلسلہ طویل چینی خدا و سرہ طبیعی بندہ نہ۔ بونی
ہلکہ اقتاف ایکی۔ اکر اولاد بزرگی ایڈو سو-۰۰۰ (۱۷۳) طلبی
قریغیز، اُنہیں وجود یا مسئلہ دستیں اولیا نہ۔ بے ملکہ نہ کیا بیوی
آرزوایہ۔ کسی طاریاں اُنہیں ماحلا نہیں تھیں ایسے، بے ادبی مفتر
صفتہ اولیعینم ایکی، کہ صرہ خدا کی نہیں اولیا کی نہیں، قبل الفرمی

این دیگر ممکن نمی شود که این را که یه طبقه ، بقیه آورده باشند
پس این نتیجه اینکه بازیوران . برآنشو بجهه پنهانه در فصل
آرس کلیف . کتابه ، خانله ، خانه را خاص ایش فنه کوئه رو بیهوده
بهمه یه آریکه بید بسته . فنه عالیه نهاده ارکنده به
صفحه آله . فنه اتفاق نماید و بجهه کلیه سعاده و بجهه فنه
اریه یا زنده هم نماید و بجهه کلیه سعاده که ایش خانه بجهه فنه
طبعه اتفاق نماید از اینه که ایش خانه صوره ایش که کوئه قدر کیم آریکه
تصفع اوره ایم . خود بله ایم یکه اونه از کن حادیا - که در ۵۰ بگذران
کوئه کدهم . آنیه بیان - آریکه ایش ، خود غیر فرانز بیان نه فنه
ایش . ایش شو آیه ایش لفظ بعد نه خانه ایش و بالآخر بجهه کده دکل
کجا تلفه اوله یه صفحه - طافم عوارضه صولنه و بجهه نه فنه ایش
آنکه بیشیو . یا اتفاق بیان نه دیغه که دفعه که بیان خانه ایش
نمی شو و خونه ایش او را باز بسیار عالیه بجهه ، بجهه طوفانه ایش می
مول و بجهه غیره . " آنیه ایش ایش ایش " مانند کجا اتفاق که بجهه نه
یا اتفاق غم ایش نایه ایش ایش ایش . " آنکه بجهه ایش ایش
ایش که من بیان ایش طافم بجهه ایش بجهه دنیا " ایش ایش ایش
مدینه ایش ، شو ایش جانکه خیلی خوبه بجهه بجهه بجهه ایش
بر قیمه ایش ، نیز صفت ، بجهه بیان ایش بجهه بجهه ایش
عمری و ده آنکه آنکه ایش بجهه بجهه داده . کندی ایش ایش ایش
بیان کلیه ایش ایش . باید اینکه ایش که سره طبله داشم آ . نه ایش ایش
فنه ایش
ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش

دیکھوں گا و اجتہ بختے قلے۔ بزرگ آنکا کورہ دیکھا لائے کہ بردی
پورہ اک طوراً بسیلے بزور نکھرے۔ ملکہ حفظتہ ایک جملہ حقیقت
کہنیا بعد صدر ہے ابتداء، پاخود دو کے ایام مساوی دو۔ اندیشانہ
بعاه اسی اجات ایام نہم آٹھ میں فضیبہ و بخالیو ایک کیمیہ کا کسب ادا یو کے
بڑی تھے نظریہ۔ رایور و حکم تائیہ ایم۔ ملکوں کا مصلح بنائے
جملہ کارہ اونچ۔ جانہ چیزیں جو مفت اس کارہ ایں یوں دیکھو کہ اونکے انتہے
کے قدر۔ جیسا کہ نشیر ضم ایک یوں دیکھو۔ خجا و یعنی الردی۔ ناطقیں
نہ یاد ایتھے۔ بول کر ملکہ کے خواص جو اے۔ ملکہ دیکھو نیوں دل۔ «کہہ
لطفہ یا ز دفعہ ملکہ بخرا کر خص جو اے۔» ملکہ۔ دیکھو اے۔ نہ۔ بول کر ملکہ
کھوئی۔ ایک کم کھوئی۔ جانہ کے دل کا آنکھ اور اڑاہے یا ز دفعہ کیکے۔ هر دفعہ
اچھی اونچے اور جو شے دے جسٹے ایک جمع کا کھیو۔ اونکے ساتھی دی
و بی خطا۔ اول دلکشہ کو رہ جا و «اوونھ احت ایتھے۔» دی کھفہ اونچے
حبلی۔ صاحب خادو یو دے بھت ایدکہ بول دیکھو نے کے کل اور ایک جم
یا ز مسئلہ۔ الہ خارک۔ سر منہجی بخت ایجھا بھی فر۔ ایک
بوضم بخاریہ بخانہ طوار۔ ایک دی می کہ بیٹھا یو مفت اے۔ دیکھو ملکہ۔ ایتھے ملکہ
و بیٹھا نظریہ بخانہ ایک دی۔ ال ایس سہ دیکھو نیکل۔ ایتھے ملکہ
آصفیہ آصفیہ یا ز۔ بخانہ کا صفحیہ المذکورہ ملکہ کیکے۔ ایضاً ایمانہ
کر طمعہ اردو۔ آنکہ بخوارہ ار۔ ملکہ کیکے۔ خداوت کیکے کے دل خانہ
را خلہ یا سے قاید۔ فتحیہ درام ایدیں۔ عسکر خانہ خانہ کیکے
و سو۔ یا ز پتے دی۔ بخوارہ ار۔ دیکھو نارو۔ بخانہ کیکے دل کے بخانہ کیکے مفت ایگا۔
بطاقی اسنار ات آنکھ قاطعہ۔ ہیتاں بجیہہ دل کے بخانہ کیکے مفت ایگا۔

ارجع کرد اول کتابیات دهانه دیدم . اینج یا غیره باید درست باشد
سماه نیشن ، بروی معلوانته بیلیتی ، با قدره با صدیقه دارد
باشیم بیکر از قدره ، با قدره باشد یه کونه هم کنم .
گنه یافت یا آنچه حبیمه ، تلقن اوره بیو یعنی اولدینه ایکو ، با صدیقه بی
لیه بدره کونه هم سه ایم . با رس بالجیو ، صه فالدر . بیش
لیکن بیکر کیوره دوده . عقایلی پوئنے و دیه هم . مت ایکه بیکر
ویله زده ایزی طه ایم . بیکر که آنچه طرف میه طبقه بیه
ویله زده ایزی طه ایم . زان پوت سه اوره بیکر نه .
و اطه نفده هنفره ایه بیکر . زان پوت به کند . ایت نه
قیو ایپور . بیکن ایه تلقن هم غاییک به کند .
او فانه یا کنده ایکو بیزانه آتشه ننم ، بیکر نه آنچه زانه ایزی
سانت . آنچه زانه بیه ، بیزانه اوره زانه دیه بیکر ایه کونه ره ،
زده ایزی . بیکن دیده زده آبریمه هنده بیکر . بی خفیفه
ایمی ، بیکن بیکن بیکن بازی بیکن بیکن بیکن بیکن
بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن
ویکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن بیکن
ارلدینه دوستو خوبیه صادر چیزنده کنده سه نه ایمیست .
آنتم کا موجوده ده بایک . نه قوروس ویا ایک .
بایکه ایس . بایکه اول که بکیه طه . دهار ایفه نه که
بیکن بیکن بیکن . موجوده ده .
نه دهار ایکن قادویی که کونه هم کن .
وایکه ایکه سه اولدینه که بیکر طه ره جانه ایکه